

PRENUMERATA.
 rocznicie 30 Mk., Kr. 66,
 półrocznicie 18 Mk., Kr. 33,
 kwartalnie 9 Mk., Kr.
 16,50, miesięcznie 3 mk.
ZA GRANICĄ:
 rocznicie 45 mk., półrocz-
 nicie 24 mk., kwartalnie
 12 mk., miesięcznie 4 mk.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY REPUBLIKI POLSKIEJ.
 WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA.

Cena za wiersz drobno-
 go pisma (petit) po tak-
 ęcie i mk.

Numer pojedynczy
 20 fenigów.

Redakcja i Administracja Miodowa Nr. 20.

Redakcja otwarta od 9—12 i 3—4 p. p.

Redaktor przyjmuje od 11—12 w południe.

DZIAŁ URZĘDOWY.

DEKRET

w przedmiocie nietykalności członków Sejmu Ustawodawczego.

Art. 1. Członkowie Sejmu Ustawodawczego nie mogą być pociągani do odpowiedzialności za jakiekolwiek głosowanie w Sejmie lub w jego Komisjach; za zachowanie się i za oświadczenia w Sejmie lub w jego Komisjach odpowiadają tylko przed Sejmem podług przepisów porządku sejmowania.

Art. 2. W ciągu sesji Sejmu Ustawodawczego członkowie Sejmu nie mogą być pozbawiani wolności, ani też postępowanie karne nie może być przeciwko nim wdrażane bez uprzedniej zgody Sejmu, o ile nie będą schwytani na gorącym uczynku. W tym wypadku władza sądowa uwiadomi niezwłocznie Prezydium Sejmu. Sejm może zażądać bezzwłocznego uwolnienia niezależnie od tego, czy uwięzienie nastąpiło podczas sesji, czy przed jej rozpoczęciem.

Postępowanie karne przeciwko członkowi Sejmu Ustawodawczego na żądanie Sejmu winno być zawieszona na czas sesji.

Naczelnik Państwa:

(—) *J. Piłsudski.*

Prezydent Ministrów:

(—) *I. J. Paderewski.*

Minister Sprawiedliwości:

(—) *Supiński.*

Dan w Warszawie, dnia 7 lutego 1919 roku.

DEKRET

w sprawie zmiany art. 9 dekretu o ordynacji wyborczej do Sejmu Ustawodawczego (Dz. Praw 1918 r. Nr. 18, poz. 46).

Na wniosek Rady Ministrów stanowią, co następuje:

Art. 9 otrzymuje brzmienie następujące:
 Platni urzędnicy państwowi z chwilą wyboru na posła zostają zwolnieni na czas trwania mandatu ze swych czynności służbowych i nie otrzymują za ten czas poborów, związanych z ich urzędem.

Przynależni do wojska wrazie wyboru na posła zwalniali się zupełnie z armii polskiej na czas trwania mandatu poselskiego.

Przepis ten nie dotyczy Ministrów, Podsekretarzy stanu i profesorów wyższych uczelni.

Naczelnik Państwa

(—) *J. Piłsudski.*

Prezydent Ministrów:

(—) *I. J. Paderewski.*

Kierownik Ministerstwa Spraw Wojskowych

(—) *Wróczyński,*

Pułkownik,

Dan w Warszawie, dnia 8 lutego 1919 r.

DEKRET

w przedmiocie odpowiedzialności za uchylenie się od służby wojskowej.

Na wniosek Rady Ministrów stanowią niniejszym aż do odwołania, co następuje:

Winni uchylenia się od służby wojskowej, do której zostanie powołany obwieszczeniem publicznie zarządzeniem odpowiedniej władzy, — ulegnie karze więzienia do roku.

Do nakładania w drodze administracyjnej kar za powyższe przestępstwo upoważniony jest Minister Spraw Wewnętrznych, przyczem zastosowanie kary nie uwalnia skazanego od przymusowego zaliczenia do szeregu, o ile okaże się do służby wojskowej zdatnym.

Naczelnik Państwa:

(—) *J. Piłsudski.*

Prezydent Ministrów:

(—) *I. J. Paderewski.*

Kierownik Ministerstwa Spr. Wojsk.:

(—) *Wróczyński.*

Inżynier - Pułkownik.

Dan w Warszawie, dnia 4 lutego 1919 r.

DEKRET

o powołaniu do czynnej służby wojskowej lekarzy weterynaryjnych, w wieku do 45 lat życia.

Na wniosek Rady Ministrów stanowią, co następuje:

Zarządzam na czas potrzeby wojennej powołać w obrębie Państwa Polskiego do służby czynnej wojskowej wszystkich lekarzy dyplomowanych weterynaryjnych, którzy nie przekroczyli 45-go roku życia.

Wszyscy lekarze weterynaryjni, podlegający powołaniu, obowiązani są do dnia 20 lutego r. b. stać się w miejscowych Powiatowych Komendach Uzupełnień, celem rejestracji.

Lekarze weterynaryjni powołani i zarejestrowani, którzy pełnią ważne obowiązki publiczne, mogą być w miarę możliwości, na wniosek Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, od służby czynnej zwolnieni.

Wydanie przepisów wykonawczych niniejszego dekretu poruczam Ministerstwu Spraw Wojskowych.

Naczelnik Państwa:

(—) *J. Piłsudski.*

Prezydent Ministrów:

(—) *I. J. Paderewski.*

Kierownik Ministerstwa Spr. Wojsk.:

(—) *Wróczyński,*

Inżynier - Pułkownik.

Dan w Warszawie, dnia 6 lutego 1919 roku.

DEKRET

w przedmiocie przepisów tymczasowych o widowiskach.

Na obszarach b. zaboru rosyjskiego publiczne produkowanie utworów z tekstem słownym, obrazów świetlnych podlega tymczasowym przepisom w artykułach poniższych wyszczególnionym:

Art. 1.

Wszelkie utwory z tekstem słownym, oraz obrazy świetlne produkowane być mogą publicznie tylko za uprzednim zezwoleniem urzędów do spraw prasowych.

Art. 2.

Pozwolenia na otwieranie zakładów widowiskowych i rozrywkowych wydawane będą przez miejscowe państwowe urzędy administracyjne.

Art. 3.

Właściciele zakładów widowiskowych i rozrywkowych winni w terminie dwutygodniowym od chwili ogłoszenia dekretu niniejszego w „Dzienniku Praw” Państwa Polskiego złożyć w miejscowych państwowych urzędach administracyjnych pozwolenia na prowadzenie rzeczonych zakładów, udzielone im przez b. władze okupacyjne, w celu zatwierdzenia, pod rygorem art. 37 i 335 K. K.

Art. 4.

Przepisy dekretu niniejszego nie dotyczą zakładów, pozostających pod zarządem Ministerstwa Sztuki i Kultury.

Art. 5.

Wykonanie dekretu niniejszego poleca się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Naczelnik Państwa:

(—) *J. Piłsudski.*

Prezydent Ministrów:

(—) *I. J. Paderewski.*

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *S. Wojciechowski.*

Dan w Warszawie, dnia 7 lutego 1919 roku.

DEKRET

w przedmiocie Statutu Polskiego Państwowego Banku Rolnego.

(Ciąg dalszy).

VII. Kupno nieruchomości.

Art. 41. Zasady, któremi Bank Rolny obowiązany będzie kierować się przy kupnie dóbr oraz ich parcelacji, jak również sposób postępowania z gruntami, przejętymi od niewypłacalnych dłużników, określa przepisy, zatwierdzone przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych na wniosek Rady Banku.

Oprócz nieruchomości wiejskich, nabywanych na parcelację, Bank może posiadać w Warszawie i w miastach, gdzie znajdują się będą jego filje, domy, potrzebne na pomieszczenie swoich biur.

VIII. Opłata rat i ściąganie zaległości.

Art. 42. Raty, należne za bieżące półrocze kalendarzowe od pożyczek długoterminowych, amortyzacyjnych, powinny być wpłacone w gotówkę pomiędzy 1 i 15 kwietnia oraz 1 i 15 października każdego roku do jednej z kas Banku lub do instytucji, wskazanych przez Dyrekcję Banku.

Pierwsza rata od tych pożyczek obliczona będzie bez kwoty na umorzenie i na wydatki administracyjne, czyli obejmować będzie tylko procent od kapitału za część półrocza od daty wypłaty pożyczki do dnia 30 czerwca respective 31 grudnia. Jeżeli pożyczka została wypłacona przed dniem 15 marca, lub 15 września, pierwsza rata powinna być wpłacona w najbliższym terminie 1-go kwietnia lub 1-go października; w razie późniejszego wypłacenia pożyczki, pierwsza rata może być wpłaconą łącznie z drugą ratą w następnym półroczu. Opłata na wydatki administracyjne Banku, oraz wliczenie do raty kwoty na umorzenie lub wzamian niej kwoty na pokrycie strat Banku (art. 7 i 30), spowodowanych przez realizację listów zastawnych, rozpoczyna się od drugiej raty.

Art. 43. Raty nie wpłacone w terminie będą uważane za zaległe. Od sumy zaległej pobierana będzie kara w stosunku 1/2% za każdy cały lub rozpoczęty miesiąc zaległości.

Art. 44. Jeżeli w ciągu 30 dni po terminie płatności raty zaległości nie zostaną zapłacone, lub też, jeżeli nie zostanie dłużnikowi przyznana ulga w opłacie rat wskutek poniesionej klęski (art. 51), Bank przystąpi do ściągania zaległości drogą przymusową. Środki egzekucyjne powinny być zastosowane w następującej kolejności:

a) zajęcie i sprzedaż części ruchomego majątku dłużnika, a mianowicie: ruchomości domowych, zapasów produktów rolniczych oraz inwentarzy żywych i martwych, które nie są niezbędne dla dalszego prowadzenia gospodarstwa i skromnego utrzymania dłużnika i jego rodziny;

b) wydzierżawienie części lub całej posiadłości;

c) sprzedaż posiadłości z licytacji, o ile okaże się, że przez zastosowanie wyżej wymienionych środków egzekucyjnych ściąganie zaległości jest niemożliwe.

Sprzedaż posiadłości dłużników niewypłacalnych może być w każdej chwili przed terminem licytacji odwołana, jeżeli dłużnik wniesie część zaległości i da rekompensatę zapłaconej reszty, uznane przez Bank za dostateczne.

Jeżeli licytacja z powodu braku nabywców nie dojdzie do skutku, wyznaczony będzie nowy termin licytacji. Jeżeli licytacja z tego powodu nie dojdzie do skutku w drugim terminie, to wyznaczona na sprzedaż posiadłość ziemską przechodzi na własność Banku.

Art. 45. Prawo Banku do dochodzenia i egzekwowania swej należności nie może być ograniczone ani umowami dzierżawnymi, ani innego rodzaju zobowiązaniami dłużnika.

Wrazie sprzedaży posiadłości z licytacji, pożyczki Banku mogą być pozostawione nowonabywcom, jeżeli odpowiadają oni warunkom, zastrzeżonym w art. 10.

Art. 46. Bank przesyła wszelkie zawiadomienia lub wezwania za pośrednictwem urzędów administracyjnych albo poczta. Za dowód doręczenia służy potwierdzenie właściwego urzędu lub kwit zwrotny poczty. Doręczenia przez rejentów i woźnych nie są obowiązkowe.

W wypadkach, gdy prawo przewiduje wezwania przez publikację, Bank czynić je będzie za pomocą obwieszeń, drukowanych w Gazecie Urzędowej.

Egzekucja należności Banku Rolnego (art. 44) odbywa się trybem przewidzianym dla egzekucji bezspornych należności skarbowych.

Postępowanie egzekucyjne będzie bliżej określone przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

IX. Spłaty przedterminowe pożyczek.

Art. 47. Dłużnikowi służy prawo spłacenia gotowizną całości lub części pożyczki przed terminem jej płatności, winien on jednak opłacić procent od sumy spłacanej, za całe półrocze bieżące.

Art. 48. Przedterminowa spłata pożyczki nie zwalnia dłużnika od odpowiedzialności solidarnej za innych dłużników, jeżeli należał do grupy, która, jako dodatkowe zabezpieczenie przyznanej pożyczki, przyjęła solidarne poręczenie współdłużników.

Art. 49. Bank żądać będzie zwrotu pozostałości pożyczki bez względu na pierwotnie umówiony termin i bez względu na terminową spłatę rat, jeżeli:

a) posiadłość kupiona przy pomocy pożyczki bankowej przeszła faktycznie w posiadanie osoby nie odpowiadającej warunkom w art. 10 niniejszego statutu zastrzeżonym,

b) pożyczka nie została użyta na cel wskazany przy jej udzieleniu,

c) posiadłość, na której zabezpieczona jest pożyczka, jest rozmyślnie niszczone, lub wreszcie

d) nie zostały spełnione przez dłużnika inne warunki, zastrzeżone przy udzieleniu pożyczki.

Jeżeli w wypadkach powyższych cała pozostałość pożyczki nie zostanie spłacona w terminie przez Bank wskazanym, Bank przystąpi niezwłocznie do egzekucji i sprzedaży posiadłości na licytacji w myśl przepisów egzekucyjnych w art. 44 i 46 wskazanych.

Art. 50. Wrznię odprzedaży części posiadłości za zgodą Banku, zwolnienie odprzedawanej części od odpowiedzialności za pożyczkę może być uwarunkowane spłatą przedterminową odpowiedniej części pożyczki, podług uznania Banku.

(Dokończenie nastąpi).

ROZPORZĄDZENIE

o zniesieniu ograniczeń w przewozie maszyn i narzędzi rolniczych.

Art. 1. Na mocy dekretu z dnia 27-go stycznia 1919 r. znoszą się ograniczenia w przewozie maszyn i narzędzi rolniczych.

Art. 2. Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia w „Monitorze Polskim“.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) Hącia.

Szef Sekcji:

(—) St. Brzeziński.

Warszawa, dnia 6 lutego 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

Ministerstwa Skarbu w sprawie obowiązkowego ogłaszania periodycznych sprawozdań przez przedsiębiorstwa, obowiązane do publicznego składania rachunków.

Sprawozdania przedsiębiorstw, obowiązanych do publicznego składania rachunków, o których mowa w art. 473 ros. ust. o podatkach bezpośrednich, względnie w art. 22 rozporządzenia Szefa Administracji przy Ces. niem. Generalz Gubernatorstwie Warszawskim z dnia 7 sierpnia 1916 roku (Dziennik rozporządzeń Nr. 40, poz. 125) mają być umieszczone w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu“.

Administracja „Dziennika Urzędowego“ mieści się przy Wydziale 3 Ministerstwa Skarbu, Nowy Świat 69.

NOMINACJA.

Naczelnik Państwa postanowieniem z dnia 8-go lutego b. r. zamianował p. Władysława Grabskiego Prezesem Głównego Urzędu Likwidacyjnego.

DEKRETY.

W tygodniu ubiegłym Naczelnik Państwa zatwierdził następujące Dekrety:

— Dekret w przedmiocie sekwestru zbiorników i cystern naftowych;

— Dekret o szkołach z niemieckim językiem wykładowym;

— Dekret w sprawie przygotowania eksmisji dalszych 250 milionów marek przez Dyрекcję Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej;

— Dekret w przedmiocie rozszerzenia kompetencji Ministerstwa Robót Publicznych;

— Dekret w przedmiocie przepisów tymczasowych o zakładach drukarskich i składach druków;

— Dekret w przedmiocie przepisów tymczasowych dla ubezpieczeń wzajemnych budowli od ognia w b. Królestwie Polskiem;

— Dekret o zmianach w organizacji gmin wyznaniowych żydowskich na terenie b. Królestwa Kongresowego;

— Dekret o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania tariff przewozowych na kolejach polskich;

— Dekret o fundacjach i o zatwierdzaniu darowizn i zapisów;

— Dekret w przedmiocie utworzenia Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej;

— Dekret w sprawie organizacji archiwów państwowych i opieki nad archiwami;

— Dekret o rozciągnięciu na Wydział Teologiczny Uniwersytetu warszawskiego mocy obowiązującej dekretu w przedmiocie mianowania pierwszego składu profesorów tegoż Uniwersytetu;

— Dekret w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych;

— Dekret w przedmiocie opłat od podań oraz od świadectw urzędowych;

— Dekret w przedmiocie zmiany Ustawy Instytutu Muzycznego warszawskiego z d. 23 Maja 1889 r.;

— Dekret o kształceniu nauczycieli szkół powszechnych w Państwie Polskiem;

— Dekret w przedmiocie przepisów tymczasowych o wywłaszczeniu przymusowem na użytek dróg żelaznych i innych dróg komuni-

kacyjnych lądowych i wodnych oraz wszelkich urządzeń użyteczności publicznej;

— Dekret o wywozie towarów za granicę, przywozie z zagranicy i przewozie tranzytowym.

— Dekret w przedmiocie dyslokacji sądów;

— Dekret w przedmiocie dozoru nad kotłami parowymi;

— Dekret o nadzorze nad wyborem i sprzedażą artykułów zastępczych, surrogatów produktów spożywczych i przedmiotów użytku publicznego;

— Dekret w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób, występujących nagminnie;

— Dekret w przedmiocie przymusowego szczepienia ochronnego przeciwko ospie;

— Dekret o wprowadzeniu języka polskiego, jako wykładowego, w 2-im gimnazjum we Lwowie;

— Dekret w przedmiocie zmiany ustawy Towarzystwa Kredytowego ziemskiego z d. 9 czerwca 1888 r., uchwalonej przez ogólne zebranie połączonych władz Towarzystwa w d. 3 i 11 marca 1918;

— Dekret o odpowiedzialności dyscyplinarnej nauczycieli publicznych szkół powszechnych i o postępowaniu dyscyplinarnem;

— Dekret o przejściu kolei zbudowanych przez b. władze okupacyjne pod zarząd Ministerstwa Komunikacji.

Wszystkie te dekry zostały ogłoszone w „Dzienniku Praw Państwa Polskiego“.

SPROSTOWANIA

błąd w „Dekrecie w przedmiocie zawieszenia biegu terminów i przedawnień“.

W ogłoszonym w Nrze 18 „Monitora Polskiego“ z dnia 23 stycznia 1919 r. „Dekrecie w przedmiocie zawieszenia biegu terminów i przedawnień“ należy w art. 1-ym, wiersz 1-ym skreślić słowo „wszelkich“, w wierszu 8-ym dodać po słowie „pozwoili“ słowo „jej“, w art. 3-im wiersz 3-ci zamiast „art. 686“ wstawić „art. 689“, wreszcie w art. 5-ym wiersz 3-ci skreślić słowa „zgłoszony przed 1-ym kwietnia 1919 r.“.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Rady Ministrów.

Rada Ministrów na posiedzeniu dnia 30 stycznia b. r. zatwierdziła następujący

Regulamin Biura Prac Kongresowych.

1. Biuro Prac Kongresowych przy Ministerstwie Spraw Zagranicznych ma za zadanie:

a) przygotowanie wszelkich materiałów i opracowań, niezbędnych dla przedstawicielstwa polskiego na Kongresie, któremu ma służyć jako organ pomocy fachowej i naukowej,

b) ogłaszanie drukiem prac Biura, nadających się do ogólnego użytku i zorganizowanie akcji prasowej podczas Kongresu;

c) opracowanie projektów realizacji uchwał Kongresowych;

d) współdziałanie przy wykonaniu uchwał Kongresowych w sprawach ekonomicznych, narodowościowych (granicznych, traktatowych, rewindykacji zbiorów i t. p.).

2. Na czele Biura Prac Kongresowych stoi Kierownik, podległy bezpośrednio Ministrowi Spraw Zagranicznych, mianowany na wniosek Rady Ministrów przez Naczelnika Państwa. Kierownik wyznacza swego zastępcę.

3. Kierownikowi jest dodana w charakterze doradcym Rada Biura Prac Kongresowych, do której wchodzi przedstawiciele Ministerstw i Głównego Urzędu Likwidacyjnego. Nadto do Rady Kierownik zaprasza przedstawicieli instytucji naukowych i społecznych, oraz osoby fachowe.

4. Posiedzenia Rady zwołuje i im przewodniczy Kierownik Biura Prac Kongresowych, lub jego zastępca.

5. Biuro Prac Kongresowych będzie podzielone na Wydziały lub Komisje, odnośnie do specjalności naukowych, lub w zastosowaniu do poszczególnych kwestji. Organizacja tych Wydziałów i Komisji, oraz ich rozwiązywanie zależy od Kierownika.

6. Na czas trwania Kongresu Kierownik Biura zorganizuje oddział paryski Biura Prac Kongreso-

wych. Do oddziału tego poszczególne Ministerstwa i Główny Urząd Likwidacyjny wydelegują swych przedstawicieli, reprezentujących opinię swych urzędów.

7. Powołanie do Biura Prac Kongresowych na stanowisko (naczelnika wydziału, referenta, lub innego funkcjonariusza) osoby, zajmującej urząd państwowy, nie wpływa na jej dotychczasowe stanowisko służbowe.

8. Wszelkie urzędy komunikują Biuru Prac Kongresowych potrzebne dane w terminach przez Biuro wymaganych i ustalonych, w porozumieniu z przedstawicielami danych Ministerstw i Głównego Urzędu Likwidacyjnego.

9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w miejsce rozporządzenia z dnia 26 listopada 1918 roku o Biurze prac Kongresowych.

Z Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Wydział Informacyjno-Prasowy Ministerstwa Spraw Wojskowych komunikuje następujący rozkaz Kierownika Min. Spraw Wojsk. pułkownika Wroczyńskiego:

W celach jaknajwyższego zasilenia oddziałów wojskowych w odpowiednio wykwalifikowanych rusznikarzy rozkazuje:

- Wydziałowi Konserwacji Broni ręcznej, palnej i kulmiotów przy Departamencie Artyleryjskim Ministerstwa Spraw Wojskowych przyjmować zgłoszenia osób, pragnących służyć w wojsku w charakterze rusznikarzy i po sprawdzeniu, iż w istocie nadają się do rusznikarstwa wraz z odpowiednim świadectwem odsyłać jako kandydatów do Powiatowej Komisji Uzupełnień w Warszawie.
- Główny Urząd Zaciągu przyjmuje kandydatów na zasadach ogólnych i po złożeniu przez nich zobowiązania do 6-cio-letniej służby w wojsku skierowuje do jednego z oddziałów kwateryjnych w Warszawie dla zaznajomienia się ze zwykłym kursem piechoty. Powiatowa Komenda Uzupełnień ma niezwłocznie zawiadomić Wydział Konserwacji Broni ręcznej i kulmiotów przy Depart. Art., do którego z oddziałów wojskowych został w celu powyższym wysłany kandydat.
- Po ukończeniu kursu piechoty kandydaci przechodzą na specjalny kurs rusznikarski, po którego przestudjowaniu i złożeniu egzaminu będą mianowani majstrami (zgodnie z dekretem z dn. 9 grudnia 1918 r. za № 274) odnośnego stopnia i odsyłani na wakujące miejsca do oddziałów wojskowych.
- W razie jeżeli kandydat okaże się nieodpowiednim w myśl któregośkolwiek z powyższych punktów, lub też w razie jakiego przestępstwa obowiązuje go służba normalna wojskowa lub zwolnienie z tegoż.

W związku z powyższym rozkazem Szef Departamentu Artyleryjskiego Minist. Spraw Wojsk. generał podpor. Kaczyński udziela następujących szczegółów:

Osoby, pragnące w tym celu wstąpić do wojska, winny się zgłaszać do Wydziału Konserwacji Broni przy Depart. Artyler. Min. Spraw Wojsk. od 9 do 10 przed poł. z następującymi świadectwami: ukończenia szkół, ukończonej praktyki ślusarskiej (mechanicznej) i świadectwem moralności, potwierdzonym przez komisarza policji komunalnej.

Obydwa kursy, t. j. piechoty i rusznikarski, obliczane są na 3 do 6 miesięcy, zależnie od zdolności, po których upływie nastąpi egzamin i nominacja na majstra danego stopnia i na podofficera.

Pobory majstrów wojskowych podług Dz. Roz. Wojskowych są następujące:

Majstrowie I-go stopnia po 14 Mk. dziennie
„ II-go „ „ 10 „ „
„ III-go „ „ 7 „ „

Majstrowie są porównani z następującymi kategorjami oficerskimi:

Majstrowie I-go stopnia przyrównują się do sierżantów sztabowych.

Majstrowie II-go stopnia przyrównują się do sierżantów plutonowych.

Majstrowie III-go stopnia przyrównują się do sierżantów sekcyjnych.

Majstrowie wojskowi noszą na umundurowaniu zewnętrznie odznaki tej szarży, do jakiej zostali przyrównani.

Majstrowie wojskowi pobierają wszystkie pobory przyznane szarżom, do jakich zostali przyrównani, określone Dekretem Naczelnego Wodza L. 110 Dziennika rozporządzeń Min. Spraw Wojsk. № 6.

Pobory szarż podoficerskich są następujące:
Sierżant sztab. 105 Mk. miesięcznie
„ pluton. 76 „ 50 fen. miesięcznie
„ sekcijn. 57 „ miesięcznie.

Pierwszeństwo mają ci, którzy nie przekroczyli lat 40, i kawalerowie.

Z Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych urządza od dnia 1 marca r. b. przy szkole Nauk Politycznych w Warszawie, Senatorska Nr. 11, cztero- lub pięciodniowe kursy dyplomatyczno-konsularne. Do przyjęcia wymagane będzie ukończenie wyższego zakładu naukowego z przepisaniem w nim egzaminami, przyczem w pierwszym rzędzie uwzględnione będą studja prawnicze, oraz znajomość w słowie i piśmie przynajmniej dwóch języków: francuskiego i jednego jeszcze z zachodnio-europejskich — w pierwszym rzędzie angielskiego lub niemieckiego.

Wykłady odbywać się będą codziennie, oprócz świąt, od 6—9 wieczorem. Podania o przyjęcie wraz z dyplomami, względnie kopjami rejentałkami, składać należy do dnia 20 lutego r. b. w Sekretarjacie Szkoły Nauk Politycznych od 6—7 wieczorem.

Opłata za kurs wraz z egzaminami końcowymi wynosi mk. 150,—; opłata za egzamin wstępny z języka francuskiego mk. 25,—.

Z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Wydział prasowy M. S. W. komunikuje nam, że z rozporządzenia Naczelnika Państwa w związku z uroczyścią otwarcia Sejmu wydano polecenie uwolnienia następujących osób, które były internowane na podstawie Stanu Wyjątkowego, bądź w Warszawie, bądź w twierdzy Modlińskiej:

1) Amsterdamski Bernard, 2) Arkin Judel, 3) Arkin Wiktor, 4) Brzozowski Jan, 5) Berenstein Naftal, 6) Bergier Lejbus, 7) Bergier Salomon, 8) Bachrach Hersz, 9) Chodkowski Stanisław, 10) Dynenson Izaak, 11) Pohlhendler Chaim, 12) Garfinkel Mordka, 13) Golbard Stanisław, 14) Goldstein Józef, 15) Grünblat Anna, 16) Gotard Jan, 17) Hendlar Dawid, 18) Hyciewicz Roman, 19) Kachan Rudolf, 20) Kiciewicz Henryk, 21) Kiciewicz Leonard, 22) Kozłowski Tadeusz, 23) Lew Pejszak, 24) Lew Józef, 25) Lauer Aniela, 26) Luidor Romana, 27) Lewandowski Stanisław, 28) Lewandowski Michał, 29) Łaski Izidor, 30) Mendelson Moszek, 31) Montag Josek, 32) Moszczański Tadeusz, 33) Nebel Edmund, 34) Nowakowski Leonard, 35) Pentman Felicja, 36) Piotrowski Jan, 37) Piterman Izaak, 38) Pomianowski Antoni, 39) Rudnicka Marja, 40) Rywosz Henryka, 41) Rotman Wolf, 42) Rutkowski Władysław, 43) Sapieha Eustachy, 44) Samborski Moszek, 45) Strein Dawid, 46) Siergiejew Charyton, 47) Siwek Antoni, 48) Tarnowski Jan, 49) Wieczorek Jan, 50) Wieczorek Apollonja, 51) Żółkiewski Tadeusz, 52) Żeleszkiewicz Leonard.

Z Ministerstwa Skarbu.

Wobec mylnych pogłosek, jakoby Kasy Skarbowe nie przyjmowały od płatników części przypadającego od nich podatku za rok 1918, Wydział Prasowy Ministerstwa Skarbu komunikuje, że wszystkie Zarządy Skarbowe otrzymały od Ministerstwa Skarbu polecenie przyjmowania nawet częściowych wpłat na poczet zaległych danin państwowych. Jednak przyjęcie częściowej wpłaty przez kasę nie jest równoznaczne z dozwoleństwem opłaty zaległości w ratach i Skarb Państwa nie pozabawia się przez to prawa ściągania reszty zaległości wraz z odsetkami za zwłokę i kosztami. Jedynie tylko zezwolenie na zapłacenie należności w ratach, uzyskane przez płatnika we właściwej drodze, uwalnia go od odsetek za zwłokę i egzekucji.

Ministerstwo Skarbu, licząc się z tem, że w bardzo licznych wypadkach ludność notorycznie z pobudek patriotycznych ociągała się z placeniem podatków do kas okupantów, uznało za wskazane względnie obecnie te pobudki i zarządziło, że wszelkie zaległości w podatkach bezpośrednich, płatnych do końca roku 1918, mają być przyjmowane przez kasy skarbowe bez doliczania kary (odsetek) za zwłokę aż do dnia 28 lutego 1919 roku włącznie.

Z ulgi tej jednak mogą korzystać tylko ci płatnicy, którzy swe zaległości zapłacą w powyższym terminie dobrowolnie. Ponieważ egzekucje podatków nie zostały wstrzymane, lecz przeciwnie, wydano zarządzenia celem jaknajenergiczniejszego ściągania wszelkich zaległości skarbowych, przeto leży w interesie każdego, kto zalega z podatkami, aby natychmiast uiszczył swe zaległości, gdyż każda dalsza nawet najmniejsza zwłoka naraża go nietylko na przymusowe ściąganie zaległości, ale i na utratę powyższej ulgi.

Z Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Rząd Polski uważa za swój pierwszy obowiązek w chwili, kiedy Polska wyzwolona z obcego jarzma sama od swojej woli zależeć może, troszkę o możliwie rychłe podniesienie dobrobytu dotychczas upośledzonych szerokich warstw ludu polskiego.

Zasady, na których się będzie opierało przeprowadzenie ogólnej naprawy ustroju społecznego, a w szczególności stosunków rolnych, uchwalił Sejm, dając wyraz powszechnej woli narodu.

Zanim jednak Sejm te uchwały zasadnicze poweźmie i przeznaczy odpowiednio obszary gruntów, na których ludność bezrolna i małorolna, a w tem żołnierze i służba dworska lub folwarczna, własne gospodarstwa zakładać będzie mogła, Rząd pragnie już teraz przystąpić w granicach swojej władzy z pomocą najbardziej potrzebującym ziemi.

W tym celu Rząd postanowił rozpocząć parcelację tych gruntów, któreimi bez upoważnienia Sejmu rozporządzać może, oraz tych prywatnych posiadłości ziemskich, które dobrowolnie zaoferowane będą przez dotychczasowych właścicieli.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych otrzymał upoważnienie do niezwłocznego zorganizowania i podjęcia parcelacji nierozsprzedanych jeszcze majątków byłego Banku Włocławskiego oraz do tymczasowego wydzierżawiania częściowego bezrolnym i małorolnym przeznaczonych na ten cel majątków skarbowych i donacyjnych w ten sposób, ażeby wydzierżawione działki gruntu mogły być potem wykupione przez dzierżawców.

Urzędy Ziemskie dbać mają o to, ażeby powstające wskutek parcelacji lub dzierżawy gospodarstwa odpowiadały wymaganiom rolnictwa i były dostateczne do zabezpieczenia potrzeb rodziny rolnika.

Ażeby umożliwić potrzebującym założenie własnych gospodarstw, zostaje utworzony Bank Rolny, który udzielać będzie bezrolnym i małorolnym na dogodnych warunkach pożyczek na kupno ziemi, na wzniesienie zabudowań gospodarczych oraz na różnego rodzaju ulepszenia gospodarcze.

Z lasów państwowych jest sprzedawane potrzebującym na warunkach ulgowych drzewo, niezbędne do odbudowy zniszczonych i wzniesienia nowych budynków.

Prócz tego najbardziej potrzebującym będzie udzielana pomoc rządowa na zakup inwentarzy żywych i martwych oraz nasion.

Pomagając rolnikom do zakładania własnych gospodarstw, Rząd pamiętać musi, ażeby zboża starczyło nie tylko dla rolników, ale i dla tych wszystkich, którzy na roli nie pracują, dla całej ludności kraju. To też na pomoc rządową liczyć mogą zdolni do pracy na roli małorolni i bezrolni, a więc i służba dworska, zaś zważsza ci, którzy w dzisiejszych ciężkich czasach potrafią z powyższą pomocą nietylko sami żywić się z nabytego gospodarstwa, ale też jaknajwięcej dostarczyć na ogólne potrzeby

Kraju i tem przyczynią się do ratowania swych braci w miastach od głodu i nowych cierpień.

Rząd wymagać będzie należytego uprawiania roli i będzie miał nadzór nad tem, aby ziemia była najlepiej użytkowana.

Podjęmąc tę pracę, Rząd opierać się będzie przede wszystkim na miejscowych organizacjach społecznych lub gminnych i ma nadzieję, że wśród ludu wiejskiego znajdzie potrzebne zrozumienie i współdziałanie.

Po ciężkich krzywdach, sprawionych narodowi naszym przez obcych najeźdźców, tylko szczerą wspólną pracą całego społeczeństwa razem z Rządem pozwoli nam zagoić odniesione rany i zaprowadzić w Kraju dobrobyt.

Z Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

Wydział Prasowy Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej komunikuje, co następuje:

W Gazecie Porannej z dn. 8 lutego (№ 38) ukazała się wzmianka o bezrobociu pewnej części pracowników Ministerstwa dn. 7 lutego, zgodnie z uchwałą warszawskiej Rady Delegatów Robotniczych. Do Ministerstwa wtargnęła jakoby banda terrorystów i jedynie dzięki opowowi urzędników całkowite bezrobocie personelu Ministerstwa nie doszło do skutku.

Informacje Gazety Porannej pozbawione są jakiegokolwiek podstawy faktycznej. Nikt nie wtargnął do gmachu Ministerstwa, ani też nie prowadził w nim agitacji za bezrobociem.

Biura Ministerstwa były czynne dn. 7 lutego, wszyscy urzędnicy stawili się do pracy.

wzruszenie, które w sercu każdego Polaka w tak ważnej historycznej chwili odbijać się musi. Od dawnych czasów, od stu lat, z wyjątkiem przejściowych powoływań reprezentacji, nie było Sejmu, któryby przed tak ważnym i odpowiedzialnym dla wszystkich członków zadaniem stanął. Wszakże powołani jesteśmy do położenia fundamentu pod przyszłą budowę niepodległej Polski. Przedewszystkiem w tej chwili, w osobistym moim imieniu i w imieniu moich kolegów z Wielkopolski, którzy przez długi czas dzierżyli odpowiedzialność za zabezpieczenie interesów ludności, którą ich pieczy powierzono, mogę zaznaczyć, że staraliśmy się sumiennie spełniać ten obowiązek, o ile sił naszych starczyło.

Chmurny nadciągają ze wszystkich stron: Kresy wschodnie i zachodnie są zagrożone.

Polska przez długie wieki stała na straży i była przedmurzem wolności Europy przed zaborcami hordami, które w granice Polski wpały. Wam, moi panowie, nie trzeba przypominać o świetności rozwoju historii naszej i miejscu, które przez długie wieki zajmowało Państwo Polskie w Europie. Niech to wspomnienie i poczucie kieruje waszemi dalszemi obradami. Opatrzność Boska sprawiła ten cud, że nieoczekiwanie stanęła chwila wskrzeszenia Państwa Polskiego. To, co na przyszłość powinien Sejm ten wypracować, jako podłoże swoich decyzji, te zasady, które przez wieki przodowały historii rozwoju naszej państwowości, aby nie zostały przez prądy przeciwnie podkopane i unicestwione. Są to zasady wiary chrześcijańskiej, tej niezłomnej wierności dla Stolicy Apostolskiej, które są dla każdego katolika ręką bezpiecznictwa tak życia prywatnego, jak i życia publicznego i państwowego.

Podnieść muszę konieczność stworzenia silnej, bezpiecznej centralizacji rządu. A to, panowie, nie może być inaczej przeprowadzone, jak przez ustalenie porządku społecznego. Tam, gdzie namiętności, z jakiegokolwiek strony wychodzące, panują nad nami, tam, Panowie, porządku i ładu być nie może. Wrogię państwo wschodnie, które dotychczas dzierżyło rządy tego kraju, w którym dziś obradujemy, jest dla nas przykładem odstraszającym, do jakiego stopnia dochodzi niemoc i bezprawie narodu, odającego się nie zasadom Boskiej sprawiedliwości, ale zasadom partyjnych namiętności, chęci rządów i podbijania, a nie bratania z tymi, z którymi Pan Bóg żyć i pracować rozkazuje. Więc, moi panowie, łączmy siły nasze ku temu odpowiedzialnemu dziełu, do którego jesteśmy powołani. W czasach porozbiorowych duch polski w narodzie nie zamarł, przeciwnie, można powiedzieć, że w epoce porozbiorowej wydawał kwiaty i plony nadzwyczajnej piękności w sztuce i nauce. Z czasów Królestwa Kongresowego przypomnę tylko tych mężów: Czartoryskiego Adama, Lubeckiego, Czackiego. Naśladowujmy tych dawnych przywódców rozwoju kulturalnego naszego kraju. Niech nam przyświeca miłość dla braci, którą Chrystus Pan nam przekazał. Miłujcie braci, jak siebie samego. Niech nam przyświeca nadzieja, że pomimo wszelkich skropułów, pomimo wszelkich niebezpieczeństw, które na drodze naszej spotykać będziemy — Pan Bóg da nam wprowadzić tę nową państwową na właściwe i bezpieczne tory, rozwolowi losów naszych rokujące przyszłość. Łączmy się wszyscy, nie zapominajmy o tem, że niestety odczuwać się dają prądy, które chciałoby spokojny rozwój odbudowy naszego narodu obalić wewnątrz kraju i z poza granic naszego kraju. Ten zły duch daje się odczuwać we wszystkich usiłowaniach. — Więc, Panowie, wara od tego złego ducha. Przeciwno temu występując, bynajmniej nie stajemy się niewiernymi tym zasadom miłości bliźniego, które dla wszystkich stanów, zamieszkujących kraj nasz, muszą zabezpieczyć prawa, porządek i rozwój skuteczny. Niech nam Pan Bóg do tego dopomaga. W tej myśli witam Sz. Panów. Sejm Polski niech żyje.

Przewodniczący powołał na sekretarzy posłów: Mieczysława Niedziałkowskiego (P. P. S.) i ks. Zygmunta Kaczyńskiego (N. D.), poczem odczytał depezę następującą:

Do Naczelnika Wodza Piłsudskiego. Warszawa. Belweder. Biała, 9 lutego.

„Dzisiaj wojsko polskie wkroczyło do fortecy Brześć (brawo, okłaski burzliwe). Sztandar polski powiewa na twierdzy, aby zgnęanej ludności polskiej ziemi brzeskiej zwiastować radośnie wolność i zjednoczenie w tym dniu historycznym. Podległe mi oddziały ślą Ci hold i składają twierdzę w ręce

OTWARCIE Sejmu Ustawodawczego.

Uroczystości, związane z otwarciem Sejmu Ustawodawczego Rzeczypospolitej Polskiej, rozpoczęły się w niedzielę. W kościele katedralnym św. Jana odprawione zostało nabożeństwo, które celebrował J. E. arcybiskup metropolita warszawski, ks. dr. Aleksander Kakowski, przy licznej asyście i pieśniach chóralnych. Obok ołtarza zasiadli dostojnicy Kościoła: delegat papieski monsignore Ratti, arcybiskupi Dalbor i Teodorowicz, biskupi Gall, Przędziński, Szelażek. Przemówienie z ambony wygłosił J. E. ks. arcybiskup Teodorowicz. Po skończeniu nabożeństwa odśpiewano hymn „Boże, coś Polskę”.

W kościele obecni byli:

Naczelnik Państwa, Kom. Józef Piłsudski, Prezydent Ministrów I. J. Paderewski, Ministrowie, Podsekretarze stanu, wyżsi urzędnicy państwowi, generałicya, członkowie Naczelnej Rady Ludowej, b. Koła Polskiego w Berlinie, posłowie do Sejmu Ustawodawczego, przedstawiciele wyższego duchowieństwa, prasy, wreszcie cechy i stowarzyszenia ze swemi standarami i publiczność. Byli też członkowie misji angielskiej politycznej i amerykańskich politycznej i żywnościowej.

Po nabożeństwie odbyło się poświęcenie sali obrad sejmowych, którego dopełnił J. E. ks. arcybiskup Dalbor. Pozostałe pomieszczenia i mury zewnętrzne poświęcił ks. Jan Gralewski, który następnie przemówił do zebranych w sali.

Wieczorem Naczelnik Państwa wydał na Zamku raut, na którym omawiane były przeważnie sprawy, dotyczące prac sejmowych.

W poniedziałek Sejm Ustaw. został otwarty o godz. 11 m. 45. Naczelnik Państwa odczytał orędzie następujące, które niemal po każdym zdaniu było przerywane rzesistemi okłaskami.

Panowie Posłowie!

Półtora wieku walk, krwawych nieraz i ofiarnych, znalazło swój tryumf w dniu dzisiejszym. Półtora wieku marzeń o wolnej Polsce czekało swego ziszczenia w obecnej chwili. Dzisiaj mamy wielkie święto narodu, święto radości po długiej, ciężkiej nocy cierpień.

W tej godzinie wielkiego serc polskich bicia czuję się szczęśliwym, że przypadł mi zaszczyt otwierania Sejmu polski, który znowu będzie domem swego ojczystego jedynym panem i gospodarzem.

Radość dnia dzisiejszego byłaby stokroć większa, gdyby nie troska, że zbieracie się w chwili niezwykle ciężkiej. Po długiej i niszczącej wojnie świat cały, a z nim i Polska, czekają z tęsknotą u pragnionego pokoju. Tęsknota ta w Polsce dziś ziszczyć się nie może. Synowie ojczyzny muszą iść, aby bronić granic i zabezpieczyć Polsce swobodny rozwój.

Sąsiedzi nasi, z którymi pragnęlibyśmy żyć w pokoju i zgodzie, nie chcą zapomnieć o wiekowej słabości Polski, która tak długo stała otworem dla najeźdźców i była ofiarą narzucania jej obcej woli przez mocą i siłą.

Nie chcemy mieszać się do życia wewnętrznego któregośkolwiek z naszych sąsiadów, lecz pozwolić nie możemy, aby pod jakimkolwiek bądź pozorem, chociażby pod pozorem rzekomego dobro-

dziejstwa, naruszano nasze prawo do samodzielnego życia.

Nie oddamy ani piędy ziemi polskiej i nie pozwolimy, aby uszczuplano nasze granice, do których mamy prawo.

Dażności naszych sąsiadów sprawiły, że ze wszystkimi nimi znajdujemy się obecnie w otwartej wojnie, lub co najmniej w stosunkach mocno narzęzonych.

Jasną stroną w naszych stosunkach zewnętrznych są zacieśniające się węzły przyjaźni z państwami Ententy. Głęboka sympatja łączyła już dawniej Polskę ze światem demokratycznym Europy i Ameryki, nie szukającym sławy w podbojach i ucisku innych narodowości, a pragnącym ułożenia stosunków w myśl zasad sprawiedliwości i słuszności.

Sympatja ta spotęgowała się, gdy sławne armje państw sprzymierzonych, druzgocąc ostatnią potęgę naszych ciemiężycieli, wyzwoliły Polskę z niewoli.

Jestem przekonany, że serdeczne uczucia i niezaprzeczona wspólność interesów z temi państwami uczyni, niezbędną dla nas z ich strony pomoc — wydatną i skuteczną.

Naród polski przez półtora wieku zmuszony był stosować się do praw, narzuconych przez obcą przemoc. Nie mogąc normować swego życia według własnej woli, zatracił przez ten długi okres pozycję prawa i wiary we własne siły.

Obdarzeni dziś zaufaniem narodu, dać mu macie podstawy dla jego niepodległego życia w postaci prawa konstytucyjnego Rzeczypospolitej polskiej. Na tej podstawie utworzycie rząd oparty o prawa, przez wybrańców narodu ustanowione. Prawa, przez was uchwalone, będą początkiem nowego życia wolnej i zjednoczonej ojczyzny.

Polska, otoczona zewsząd przez wrogów, musi posiadać armję, któraby mogła sprostać swoim ciężkim zadaniom. Macie poprzec i rozwinąć rozpoczętą budowę wojska tak, aby ojczyzna, zastoniona piersiami żołnierza, mogła się czuć bezpieczną i przeświadczoną, że honoru jej i praw broni silna i dobrze wyposażona armja.

Wreszcie zwróćcie, panowie, niechybnie baczną uwagę na niedomagania naszego życia gospodarczego, upośledzonego przez gospodarke obcych i zrujnowanego silnie przez wojnę i okupację. W tej dziedzinie należyte uregulowanie spraw znajdujących się w upadku przemysłu i niezbędnych reform agrarnych w duchu postępu i wielkiej demokracji Zachodu stworzy zdrowe podstawy dla siły duchowej narodu i da trwałe podłoże dla budowy przyszłości.

Zycząc panom powodzenia w ich trudnej i odpowiedzialnej pracy, ogłaszam pierwszy Sejm w wolnej i zjednoczonej Rzeczypospolitej polskiej za otwarty i powołuję najstarszego z panów, posła Ferdynanda Radziwiłła, do objęcia tymczasowego przewodnictwa.

Następnie Naczelnik Państwa opuścił salę sejmową, zaś przewodnictwo posiedzenia objął Ferdynand ks. Radziwiłł, który przemówił w te słowa:

Wysoka Izbo! W chwili, gdy przypada na mnie radosny obowiązek zagajenia tego wysokiego Zgromadzenia, obok uczucia serdecznej radości, czuję

Dyrekcja Towarzystwa Drogi Żelaznej Podjazdowej Piotrkowsko-Sulejowskiej

zawiadamia o zwołaniu przez się na dzień 8 Marca 1919 r., o godzinie 12 w południe, w Warszawie, w biurze tejże Dyrekcji, w domu № 1 przy ul. Królewskiej, nadzwyczajnego zgromadzenia akcjonariuszów, z następującym porządkiem obrad:

- 1) wysłuchanie i zatwierdzenie sprawozdania z czynności Dyrekcji i poczynionych rozrachunków za 1915, 1916, 1917, 1918 i w początkach bieżącego 1919 r.;
- 2) wysłuchanie sprawozdania Dyrekcji co do strat, przyczynionych Towarzystwu podczas wojny 1914 — 1918 r. przez strony wojujące;
- 3) zatwierdzenie dalszego planu działania celem odzyskania strat przyczynionych Towarzystwu, oraz prowadzenia spraw jego;
- 4) wybór całkowitego składu władz Towarzystwa, t. j. 3 członków Dyrekcji, 3 zastępców, oraz 3 członków Komisji Rewizyjnej;
- 5) Udzielenie Dyrekcji pełnomocnictwa do działania na prawach ogólnego zgromadzenia w sprawach dotyczących Towarzystwa wogóle, w szczególności zaś, co do ewentualnego zaciągania pożyczek i otwierania niezbędnych kredytów.

Akcje Towarzystwa, oraz wyszczególnione w § 41 Ustawy dowody depozytowe dla zapewnienia uczestnictwa w zgromadzeniu ogólnem, będą przyjmowane przez Dyrekcję do d. 22 Lutego 1919 r., pomienione zaś w §§ 37 i 41 Ustawy plenipotencje, zapewniające prawo uczestniczenia w zgromadzeniu ogólnem i jego uchwałach przez zastępstwo, Dyrekcja przyjmuje do dnia 6 Marca 1919 r. włącznie, codziennie, przez niedziel od godziny 11-ej do 1-ej po południu.

438

Do naszego rejestru firmowego**działu A.****zapisano dziś następujące firmy:**

Pod numerem 1509 „Ch. M. Zylberman i A. Spilka”, z siedzibą w Łodzi, Piotrkowska 33. Filja w Warszawie i Lublinie. Spółka firmowa. Spółka rozpoczęła czynności 10 lutego 1909 roku. Wspólnicy kupcy: fabrykanci Chil Majer Zylberman, Przejazd 40 i Aron Spilka, Przejazd 30, w Łodzi. Do zastępowania spółki upoważniony jest każdy ze wspólników. Weksle podpisują obaj wspólnicy łącznie. Czeki, żyra, przekazy i umowy podpisuje każdy ze wspólników samodzielnie. Do odbioru korespondencji upoważniony jest również każdy ze wspólników. Na mocy intercyzy ustalona została między wspólnikiem Zylbermanem i jego żoną Różą z domu Opoczyńska wyłączność majątku i wspólność dorobku.

Pod numerem 1510 „N. i F. Hanftwurzle”, z siedzibą w Łodzi, kantor, Dzielna 35 i fabryka w Konstantynowie. Spółka firmowa. Spółka rozpoczęła czynności 10-go grudnia 1913 roku. Wspólnicy fabrykanci: Nisson Hanftwurzle, Dzielna 35 i Feliks Hanftwurzle, Piotrkowska 125, w Łodzi. Do zastępowania spółki upoważniony jest każdy ze wspólników. Weksle podpisują obaj wspólnicy łącznie. Czeki, żyra, umowy i korespondencję podpisuje każdy ze wspólników samodzielnie, również do odbioru korespondencji upoważniony jest każdy ze wspólników. Na mocy intercyzy ustalona została między wspólnikiem Feliksem Hanftwurzlem i jego żoną Anną, z domu Kalecka, i wspólnikiem Nissonem Hanftwurzlem i jego żoną Frajdą Dwojną, z domu Kon, wyłączność majątku i wspólność dorobku.

Pod numerem 1511 „B. Gelzman”, z siedzibą w Łodzi, Południowa 10. Właścicielka handlująca, Brandla Gelzman w Łodzi, Wschodnia 37.

Pod numerem 1512 „S. Rosenberg”, z siedzibą w Łodzi, Piotrkowska 92. Właściciel kupiec Samuel Rosenberg, w Łodzi, Piotrkowska 92.

Pod numerem 1513 „Jakób Aberstein”, z siedzibą w Łodzi, Andrzeja 37. Właściciel kupiec Jakób Aberstein, w Łodzi, Andrzeja 37.

Pod numerem 1514 „Moses Speiser”, z siedzibą w Łodzi, Konstantynowska 37. Właściciel kupiec Moses Speiser, w Łodzi, Konstantynowska 37.

Pod numerem 1515 „I. J. Grünberg”, z siedzibą w Łodzi, Południowa 3. Właściciel zegarmistrz Izrael Jakób Grünberg w Łodzi, Piotrkowska 16.

Pod numerem 1516 „S. Strauch” z siedzibą w Łodzi, Kościelna 1. Właściciel kupiec Samuel Strauch, w Łodzi, Zawadzka 9. Na mocy intercyzy ustalona została między właścicielem firmy i jego żoną Złotą vel Izabelą z domu Orzełek, wyłączność majątku i wspólność dorobku.

Pod numerem 1517 „Hersz Grylak” z siedzibą w Łodzi, Nowy Rynek 11. Właściciel kupiec Hersz Grylak, Nowy Rynek 11. Na mocy intercyzy ustalona została między właścicielem firmy i jego żoną Chają Broną z domu Rabinowicz, wyłączność majątku i wspólność dorobku.

Pod numerem 1518 „Majer Strasberg” z siedzibą w Łodzi, Widzewska 107. Właściciel kupiec Majer Strasberg w Łodzi, Widzewska 107.

Pod numerem 1519 „Emilja Braun” z siedzibą w Łodzi, Główna 47. Właścicielka handlująca Emilja Braun, panna, w Łodzi, Główna 47.

Pod numerem 1520 „S. Wolfstein” z siedzibą w Łodzi, Zawadzka 2. Właściciel kupiec Szaja Wolfstein w Łodzi, Zawadzka 2. Na mocy intercyzy ustalona została między właścicielem firmy i jego żoną Frajdą Łają z domu Szrajbom wyłączność majątku i wspólność dorobku.

Pod numerem 1521 „Abram Praszkiel” z siedzibą w Łodzi, Widzewska 18. Właściciel kupiec Abram Praszkiel w Łodzi, Widzewska 18.

Pod numerem 1522 „Lipman Grylak” z siedzibą w Łodzi, Zachodnia 68. Właściciel kupiec Lipman Grylak w Łodzi, Zachodnia 68. Na mocy intercyzy ustalona została między właścicielem firmy i jego żoną Biną z domu Zilbermenc, wyłączność majątku i wspólność dorobku.

Pod numerem 1523 „Szulem Grünberg” z siedzibą w Łodzi, Plac Kościelny 6. Właściciel handlujący Szulem Grünberg w Łodzi, Wolborska 42.

Pod numerem 1524 „Filip Jaszuski” w Łodzi, Piotrkowska 56. Właściciel fabrykant Filip Jaszuski w Łodzi, Dzielna 39. Na mocy intercyzy ustalona została między właścicielem firmy i jego żoną Esterą z domu Stein wyłączność majątku i wspólność dorobku.

Pod numerem 1525 „M. Abramowicz” z siedzibą w Łodzi, Południowa 20. Właściciel tapicer Mozes Abramowicz w Łodzi, Południowa 20. Na mocy intercyzy ustalona została między właścicielem firmy i jego żoną Leją z domu Goniowska, wyłączność majątku i wspólność dorobku.

Pod numerem 1526 „Pinkus Ziemiński” z siedzibą w Łodzi, Dzielna 22. Właściciel piekarz Pinkus Ziemiński w Łodzi, Dzielna 22.

Pod numerem 1527 „M. Moszkowicz” z siedzibą w Łodzi, Konstantynowska 56. Właściciel kupiec Mordka Moszkowicz w Łodzi, Konstantynowska 56.

Pod numerem 1528, „Z. Angelewicz” z siedzibą w Łodzi, Dzielna 6. Właściciel cukiernik Zafir Angelewicz w Łodzi, Dzielna 6.

Pod numerem 1529 „Sch. Mesch” z siedzibą w Łodzi, Nowomiejska 4. Właściciel kupiec Schmul Mesch w Łodzi, Nowomiejska 4. Na mocy intercyzy ustalona została między właścicielem firmy i jego żoną Łają z domu Sier wyłączność majątku i wspólność dorobku.

Pod numerem 1530 „M. A. Mesch” z siedzibą w Łodzi, Nowy Rynek 8. Właściciel kupiec Moszek Aron Mesch w Łodzi, Średnia 1. Na mocy intercyzy ustalona została między właścicielem firmy i jego żoną Itel z domu Najfeld, wyłączność majątku i wspólność dorobku.

Pod numerem 1531 „S. Kaliski” z siedzibą w Łodzi, Nowomiejska 4. Właściciel czapkarz Samuel Kaliski w Łodzi, Nowomiejska 4.

Pod numerem 1532 „Ichil Deutschman” z siedzibą w Łodzi, Rokicińska 29. Właściciel restaurator Ichil Deutschman w Łodzi, Rokicińska 29.

Pod numerem 1533 „Moritz Moschkowitz” z siedzibą w Łodzi, Nowomiejska 20. Właściciel kupiec Moritz Moschkowitz w Łodzi, Gubernatorska 13.

Pod numerem 1534 „Oskar Weidemeier” z siedzibą w Łodzi, Wschodnia 59. Właściciel kupiec Oskar Weidemeier w Łodzi, Wschodnia 59. Na mocy intercyzy ustalona została między właścicielem firmy i jego żoną Aliną z domu Michel wyłączność majątku i wspólność dorobku.

Pod numerem 1535 „Jan Janiec” z siedzibą w Łodzi, Andrzeja 24. Właściciel szewc Jan Janiec w Łodzi, Andrzeja 24.

Pod numerem 1536 „Sz. Blibaum” z siedzibą w Łodzi, Dzielna 36. Właściciel kupiec Szymon Blibaum w Łodzi, Dzielna 36.

Pod numerem 1537 „J. Jaszuski” z siedzibą w Łodzi, Wschodnia 72. Właściciel kupiec Jakób Jaszuski w Łodzi, Spacerowa 39. Na mocy intercyzy ustalona została między właścicielem firmy i jego żoną Genią z domu Wolkowyska wyłączność majątku i wspólność dorobku.

Pod numerem 1538 „Abram Szymon Blander” z siedzibą w Łodzi, Wschodnia 30. Właściciel handlujący Abram Szymon Blander w Łodzi, Wschodnia 40. Na mocy intercyzy ustalona została między właścicielem firmy i jego żoną Małką z domu Stizberg wyłączność majątku i wspólność dorobku.

Pod numerem 1539 „M. Bezbroda” z siedzibą w Łodzi, Cegielniana 41. Właściciel kupiec Mordka Bezbroda w Łodzi, Długa 31-a.

Pod numerem 1540 „Sz. Weksler” z siedzibą w Łodzi, Piotrkowska 32. Właściciel krawiec Szyja Weksler w Łodzi, Cegielniana 45. Na mocy intercyzy ustalona została między właścicielem firmy i jego żoną Libą z domu Chocynska wyłączność majątku i wspólność dorobku.

Pod numerem 1541 „Ch. L. Berkenwald” z siedzibą w Łodzi, Nowomiejska 14. Właściciel kupiec Chaim Leib Berkenwald w Łodzi, Wschodnia 34.

Pod numerem 1542 „Moszek Feldblum” z siedzibą w Łodzi, Dzielna 24. Właściciel kupiec Moszek Feldblum w Łodzi, Dzielna 24.

Pod numerem 1543 „Ch. Neufeld” z siedzibą w Łodzi, Pańska 27. Właściciel kupiec Chaskiel Neufeld w Łodzi, Pańska 27.

Pod numerem 1544 „Dawid Neufeld” z siedzibą w Łodzi, Północna 13. Właściciel kupiec Dawid Neufeld w Łodzi, Północna 13. Na mocy intercyzy ustalona została między właścicielem firmy i jego żoną Frajdą z domu Wittelsohn wyłączność majątku i wspólność dorobku.

Łódź, dnia 31 stycznia 1919 roku.

Wydział Rejestracyjny Sądu Okręgowego w Łodzi.

Do naszego rejestru firmowego**działu B.****zapisano dziś następującą firmę:**

Pod numerem 40 „6-te Łódzkie Towarzystwo Pożyczkowo-Oszczędnościowe” z siedzibą w Łodzi, Przejazd 14. Osoba prawna. Ustawa Towarzystwa zatwierdzona została przez Piotrkowski Gubernialny Komitet do spraw drobnego Kredytu 20 grudnia 1909 roku. Towarzystwo utworzone zostało 27 lutego 1910 roku. Celem Towarzystwa jest pomaganie członkom w zbieraniu oszczędności i ułatwienie im prowadzenia gospodarczych obrotów, ulepszeń, jak również kupno inwentarza za pomocą udzielania pożyczek i podejmowanie się pośrednictwa w obrotach gospodarczych członków. Kapitał zakładowy na 1-go stycznia 1918 roku wynosił 68,656 rubli 87 kop. Radę stanowią: obywatel Kazimierz Pestkowski, prezes w Warszawie, Wspólna 16, obywatel Rajmund Wojakowski, wice - prezes, w Warszawie, Złota 7, kupiec Walenty Cielecki, Piotrkowska 68, urzędnik Adolf Merle, Aleje Kościuski 71, fryzjer Wincenty Dudkiewicz, Średnia 12, felczer Bolesław Łuczak, Lipowa 68, Zarząd stanowią: fabrykant Jan Smarzyński, prezes, Zarzewska 62, buchalter Apolinary Jagodziński, wice - prezes, Sienkiewicza 31, urzędnik Antoni Kasinowski, Wysoka 35, buchalter Stanisław Podciechowski, Zarzewska 63, przemysłowiec Jan Maciński, Słowiańska 15. Kandydaci: buchalter Bolesław Max, Sienkiewicza 37, intendent Józef Wilkoszewski, Przędzalniana 75; na mocy uchwały ogólnego zebrania z dnia 27 lutego 1910 roku na radę i zarząd zostały przelane wszelkie prawa przysługujące ogólnemu zebraniu Czeki i przekazy na podnoszenie sum Towarzystwa z instytucji finansowych podpisuje prezes lub wice - prezes zarządu, oraz dwaj członkowie zarządu. (§ 93 Ustawy). Na mocy pełnomocnictwa z dnia 26 listopada 1917 roku, zeznanego przed Notariuszem Czesławem Chrzanoskim, Jan Smarzyński, upoważniony jest do prowadzenia spraw Towarzystwa w instytucjach rządowych i sądowych.

Łódź, dnia 31 stycznia 1919 roku.

Wydział Rejestracyjny Sądu Okręgowego w Łodzi.